

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4Co/61/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7811209740
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Minxová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7811209740.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Soni Minxovej a sudcov JUDr. Ľuboša Kunaya a JUDr. Ludviky Bodnárovej v právnej veci žalobcu X.. S. F., K.. XX.XX.XXXX, O. B. Y., Y. XX, proti žalovanému: Allianz - Slovenská poisťovňa a.s., so sídlom v Bratislave, Dostojevského rad č. 4, IČO: 00 151 700, o zaplatenie 3.214,64 eura s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 1. februára 2012 č.k. 10C/164/2011-85 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa preskúmaným rozsudkom zaviazal žalovaného uhradiť žalobcovi 3.214,64 eura istiny s 9% ročným úrokom z omeškania z dlžnej sumy od 24.3.2011 do zaplatenia a trovy konania vo výške 192,50 eura, všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Svoje rozhodnutie založil na zistení, že žalobca ako poškodený pri dopravnej nehode, ktorá sa stala X.X.XXXX uplatnil u žalovaného nárok náhradu škody, keď mu dňa XX.X.XXXX doručil dotazník pre poškodeného (škoda na vozidle a iná vecná škoda) z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla z XX.XX.XXXX, keďže u žalovaného bol poistený druhý účastník dopravnej nehody A. Z.. Žalovaný listom zo dňa XX.X.XXXX oznámil žalobcovi, že predmetná škodová udalosť bude likvidovaná ako totálna škoda, takto sa však nestalo, keď žalovaný následne listom z 19.8.2008 oznámil žalobcovi, že jeho nárok na náhradu škody nebol dostatočne preukázaný, nakoľko nie je ukončené šetrenie na polícii. Druhý účastník dopravnej nehody A. Z. bol rozhodnutím Okresného riaditeľstva PZ, Okresného dopravného inšpektorátu B. Y. G. P. X.X.XXXX Č.. R.-XXXb/DI-W.-XXXX uznaný vinným zo spáchania skutkovej podstaty priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. l) zákona č. 372/1990 Zb., za čo mu bola uložená pokuta vo výške 4.000,- Sk a zákaz viesť motorové vozidlo na dobu dvoch mesiacov. Rovnako žalobca bol najprv rozhodnutím Okresného riaditeľstva PZ, Okresného dopravného inšpektorátu B. Y. G. P. X.X.XXXX Č.. R.-XXXa/DI-W.-XXXX v spojení s rozhodnutím Krajského riaditeľstva PZ, Krajského dopravného inšpektorátu B. S. G. P. X.XX.XXXX Č.. S.-XXX/DI-X-XXXX uznaný vinným z priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. l) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch a bola mu uložená pokuta vo výške 4.000,- Sk a zákaz činnosti viesť motorové vozidlo po dobu dvoch mesiacov, avšak v konaní o preskúmanie týchto rozhodnutí vedenom na Krajskom súde v Košiciach rozsudkom zo dňa 26.3.2009 č.k. 6S/142/2008-47 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.9.2010 sp. zn. 8Sžo/236/2009 boli oba uvedené rozhodnutia zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie. Následným rozhodnutím Okresného riaditeľstva PZ B. Y. G. P. X.X.XXXX Č.. R.-Y.-R.-W.-XXX/XXXX konanie o priestupku voči žalobcovi bolo zastavené,

nakoľko spáchanie skutku, o ktorom sa koná, nebolo obvinenému preukázané. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 11.2.2011. Z jeho odôvodnenia vyplýva, že z vykonaného dokazovania správny orgán dospel k názoru, že konanie žalobcu nenapĺňa znaky priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. l) zákona č. 372/1990 Zb.. S poukazom na uvedené žalobca opätovne požiadal žalovaného o náhradu škody, listom z 24.3.2011 mu však žalovaný oznámil, že opätovným prešetrením okolností vzniku a priebehu škodovej udalosti a dokladov v spisovom materiály neboli preukázané nové skutočnosti, ktoré by ho oprávňovali zmeniť pôvodné stanovisko ohľadom likvidácie škodovej udalosti.

S poukazom na ust. § 427, § 431 ako aj § 100 ods. 1,2 a 3, § 101, § 104, § 106 a § 112 Občianskeho zákonníka a § 15 ods. 1,2, § 11 ods. 6,7,8 a 10 zákona č. 381/2001 Z.z. uzavrel, že žaloba je dôvodná a preto jej vyhovel. Žalobca v konaní preukázal, že si uplatnil u žalovaného z titulu poistnej udalosti náhradu škody, sám žalovaný mu oznámil, že poistná udalosť sa bude likvidovať ako totálna škoda, túto škodu vyčíslil až na urgencie žalobcu na sumu 3.152,- eura a napriek tejto okolnosti poistné plnenie žalobcovi neposkytol. Vzhľadom na vyššie citované rozhodnutia správneho orgánu pri posudzovaní zodpovednosti za vznik dopravnej nehody možno konštatovať, že žalobca nezodpovedá za vznik tejto dopravnej nehody (konanie o priestupku voči nemu bolo zastavené), ale zodpovedným je druhý účastník dopravnej nehody A. Z., ktorý bol zároveň poistencom žalovaného, keďže jeho vina bola ustálená rozhodnutím R.-XXXb/DI-W. G. P. X.X.XXXX. Žalovaný preto v celom rozsahu zodpovedá za náhradu škody, ktorá v súlade s ustanovením § 442 Občianskeho zákonníka predstavovala škodu na motorovom vozidle určenú žalovaným (a v tejto výške si ju žalobca aj uplatňoval) a zároveň náhradu za odťahnutie nepojazdného motorového vozidla z miesta nehody do bydliska žalobcu vo výške 62,64 eura, čo žalobca preukázal predložením príjmového pokladničného dokladu z X.X.XXXX, kedy žalobca uhradil za odťah vozidla 62,64 eura na základe faktúry od odťahovej služby U. R., U. Y..

Neprihliadol na námietku premlčania vznesenú žalovaným s odôvodnením, že priestupkové konanie ohľadom žalobcu skončilo dňa 11.2.2011, keď konanie o priestupku bolo voči nemu zastavené. Premlčacia lehota na uplatnenie práva na náhradu škody mohla preto žalobcovi začať plynúť až od 12.2.2011, nakoľko až vtedy bolo jednoznačné, že za škodu zodpovedá výlučne A. Z. a nie aj on. Jedná sa o zásadnú otázku pri náhrade škody v zmysle ustanovenia § 431 Občianskeho zákonníka. Podobne možno konštatovať, že žalobca sa síce dozvedel o tom, že mu vznikla škoda hneď pri dopravnej nehode, avšak skutočnú jej výšku sa dozvedel až 20.10.2011, keď mu to oznámil žalovaný svojim listom, v ktorom určil všeobecnú hodnotu vozidla, použiteľných zvyškov a skutočnej škody. Žaloba bola na súde podaná dňa 9.11.2011, na základe čoho uzavrel, že žalobcovi neuplynula premlčacia lehota, ako to má na mysli ustanovenie § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Neuplynula mu teda subjektívna premlčacia lehota a neuplynula mu ani objektívna premlčacia lehota v zmysle ustanovenia § 106 ods. 2 v spojení s ustanovením § 104 Občianskeho zákonníka.

Žalobcovi priznal aj úroky z omeškania s poukazom na ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.. Žalobca si uplatnil úroky z omeškania od 24.3.2011 do zaplatenia a súd prvého stupňa sa v tomto smere stotožnil s jeho tvrdením, že žalovaný sa dostal do omeškania od uvedeného dňa, nakoľko oznámil žalobcovi, že nie je ochotný mu plniť náhradu škody z titulu poistnej udalosti.

O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a v konaní úspešnému žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku zo žaloby.

Proti tomuto rozsudku sa včas odvolal žalovaný. Žiadal zmeniť rozsudok súdu prvého stupňa, žalobu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania pozostávajúcich z uhradeného poplatku za odpor a cestovného spolu vo výške 230,83 eura. Svoje odvolanie odôvodnil odvolacím dôvodom podľa ust. § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p., t.j. vytýkal súdu prvého stupňa, že jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nesúhlasil s názorom prvostupňového súdu, že v čase podania žaloby žalobcovi neuplynula subjektívna premlčacia lehota a neuplynula mu ani objektívna lehota v zmysle ust. § 106 ods. 2 v spojení s ust. § 104 Občianskeho zákonníka a namietal, že konajúci súd pri posúdení lehoty na uplatnenie práva vyvodil nesprávne právne závery a nesprávne aplikoval konkrétnu právnú

normu na zistený skutkový stav, čo má za následok nesprávne právne posúdenie veci. Uviedol, že v tomto prípade vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným nešlo o zmluvný vzťah, išlo o právo na náhradu škody za poškodené motorové vozidlo žalobcu, za ktoré v zmysle ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka zodpovedá poistenec žalovaného. Poukázal na ust. § 822 Občianskeho zákonníka, na platnú právnu úpravu zákona č. 381/2001 Z.z., z ktorej je zrejmé, že poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťovnej zmluve, pričom poistený má v poistení zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody. Náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému, poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a na premlčanie tohto nároku proti poisťovateľovi platí rovnaká úprava ako na premlčanie nároku proti osobe, ktorá škoda spôsobila (§ 15 cit. zákona). Z uvedeného je zrejmé, že vo vzťahu ku poškodenému sa jedná o právo na náhradu škody a nie o právo na plnenie z poistenia a teda aj lehotu na uplatnenie práva na náhradu škody je nevyhnutné posudzovať podľa ust. § 106 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého premlčacia doba začne plynúť odo dňa, kedy sú splnené všetky predpoklady a nie podľa § 104 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti poukázal aj na rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Co/262/2007. Vychádzajúc z ust. § 106 Občianskeho zákonníka je zrejmé, že sa jedná o kombinovanú premlčaciu dobu a to subjektívnu podľa ods. 1 a objektívnu podľa ods. 2, pričom začiatok a plynutie subjektívnej a objektívnej premlčacej doby je stanovený odlišne, na sebe nezávisle, avšak subjektívna doba môže plynúť iba v rámci objektívnej premlčacej doby, ktorú nemožno prekročiť. Žalobca vedel o vzniku škody dňom dopravnej nehody, t.j. X.X.XXXX, týmto dňom si nárok mohol a mal uplatniť, ako náhle mal k dispozícii také informácie o okolnostiach vzniku škody, v ktorých svetle sa javila zodpovednosť určitej konkrétnej osoby dostatočne pravdepodobná. Týmto dňom mu teda začala plynúť subjektívna aj objektívna lehota na uplatnenie práva na náhradu škody.

Žalobca v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol odvolanie žalovaného v celom rozsahu zamietnuť, t.j. podľa obsahu potvrdiť rozsudok súdu prvého stupňa. Uviedol, že rozsudok súdu prvého stupňa považuje za správny a v súlade so zákonom a súhlasí s jeho odôvodnením. S poukazom na skončenie priestupkového konania ohľadom jeho osoby dňa 11.2.2011, až od 12.2.2011 mu mohla začať plynúť premlčacia lehota na uplatnenie si práva na náhradu škody a aj skutočnú výšku škody sa dozvedel až dňa 20.10.2011, kedy mu to žalovaný oznámil svojím listom. Preto mu neuplynula premlčacia lehota a to ani subjektívna a ani objektívna premlčacia lehota v zmysle ust. § 106 ods. 2 v spojení s ust. § 104 Občianskeho zákonníka.

Odvolací súd na základe podaného odvolania vec podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. prejednal bez nariadenia pojednávania, preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa aj s konaním, ktoré mu predchádzalo (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je nedôvodné.

Súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav a po právnom posúdení veci v súlade so zákonom správne vo veci rozhodol, keď žalobe vyhovel. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil aj s odôvodnením napadnutého rozsudku, naň poukazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.) a preto len na zdôraznenie správnosti dôvodov rozsudku súdu prvého stupňa a k odvolacím námietkam žalovaného uvádza:

Žalovaný vo svojom odvolaní uplatnil odvolací dôvod podľa ust. § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. a namietal, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia premlčania uplatňovaného nároku.

Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, ako mal správne použiť, alebo aplikoval síce správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil. Úlohou odvolacieho súdu v prípade uplatnenia odvolacieho dôvodu podľa ust. § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p., t.j. v prípade odvolania odôvodneného nesprávnym právnym posúdením veci je posúdiť, či súd prvého stupňa na zistený skutkový stav použil správny právny predpis a či ho aj správne interpretoval.

V posudzovanej veci, vzhľadom na žalovaným uplatnený odvolací dôvod, predmetom preskúmania odvolacím súdom bola právna otázka premlčania nároku na náhradu škody uplatňovaného poškodeným proti poisťovateľovi podľa zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom v čase škodovej udalosti (X.X.XXXX).

Zákon č. 381/2011 Z.z., ako to vyplýva z vymedzenia predmetu úpravy jeho § 1, upravuje povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „poistenie zodpovednosti“). Ukladá v ňom určeným osobám povinnosť uzavrieť poistnú zmluvu (§ 3), vymedzuje rozsah poistenia zodpovednosti (§ 4-5), poistnú zmluvu o poistení zodpovednosti (§ 6), práva a povinnosti poisteného (§ 10), práva a povinnosti poisťovateľa (§ 11), atď. a upravuje tiež priamy nárok poškodeného na náhradu škody proti poisťovateľovi (§ 15).

Podľa ust. § 4 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení, ktoré bolo potrebné aplikovať, poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

Poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci (ods. 2 písm. b/ cit. ustanovenia).

Podľa ust. § 11 ods. 5 cit. zákona poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

Poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia (ods. 6 cit. ustanovenia).

Ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 5, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu (ods. 7 cit. ustanovenia). Uvedeným osobitným predpisom podľa poznámky pod čiarou k tomuto ustanoveniu je § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

Podľa ust. § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi (podľa poznámky pod čiarou § 823 Občianskeho zákonníka) a je povinný tento nárok preukázať (podľa poznámky pod čiarou § 799 Občianskeho zákonníka).

Na premlčanie nároku na náhradu škody proti poisťovateľovi platí rovnaká úprava ako na premlčanie nároku proti osobe, ktorá škodu spôsobila (podľa poznámky pod čiarou § 106 Občianskeho zákonníka).

Podľa ust. § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladné len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa ust. § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

Najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví (ods. 2 cit. ustanovenia).

Podľa ust. § 104 Občianskeho zákonníka pri právach na plnenie z poistenia začína plynúť premlčacia doba za rok po poistnej udalosti.

K otázke premlčania nároku na náhradu škody uplatňovaného poškodeným priamo proti poisťovateľovi škodcu zákon č. 381/2001 Z.z., ako to vyplýva z citovaného ustanovenia § 15 ods. 2 tohto zákona upravuje, že na premlčanie tohto nároku platí rovnaká úprava ako na premlčanie nároku proti osobe, ktorá škodu spôsobila, t.j. ustanovenie § 106 Občianskeho zákonníka. Súhlasiť možno v tejto súvislosti s odvolaním žalovaného v časti, v ktorej poukazyval na úpravu kombinovanej premlčacej doby v tomto ustanovení, vzhľadom na ktorú pri jeho aplikácii je potrebné posudzovať osobitne plynutie objektívnej a subjektívnej premlčacej doby, ktorých začiatok je stanovený odlišne, na sebe nezávisle, avšak subjektívna doba môže plynúť iba v rámci objektívnej premlčacej doby, ktorú nemožno prekročiť. Nemožno sa však stotožniť s jeho záverom, že v danom prípade dňom dopravnej nehody, t.j. X.X.XXXX začala žalobcovi plynúť subjektívna aj objektívna lehota na uplatnenie práva na náhradu škody a že dňom X.X.XXXX mu márne uplynula objektívna lehota na uplatnenie práva na náhradu škody s tým, že uvedeným dňom mu skončilo aj plynutie subjektívnej lehoty, nakoľko táto nemôže prekročiť objektívnu lehota.

Keďže k škodovej udalosti (P. K.) došlo dňa X.X.XXXX, k márnemu uplynutiu objektívnej lehoty na uplatnenie práva na náhradu škody nemohlo dôjsť X.X.XXXX, ako to uvádza žalovaný v odvolaní. Objektívna premlčacia doba je totiž trojročná (ak nejde o škodu spôsobenú úmyselne) a začína plynúť od udalosti, z ktorej škoda vznikla (§ 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Pri právach na plnenie z poistenia aj pri aplikácii ustanovenia § 106 Občianskeho zákonníka je potrebné (objektívnu) premlčaciu dobu z hľadiska začiatku jej plynutia posudzovať podľa § 104 Občianskeho zákonníka, ktorý určuje začiatok plynutia premlčacej doby odchyľne a fakticky predlžuje premlčaciu dobu o jeden rok. Tento záver platí pre všetky druhy poistenia vrátane povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Ak poistnou udalosťou na účely zákona č. 381/2001 Z.z. (§ 2 písm. i tohto zákona) sa rozumie vznik povinnosti poisťovateľa alebo kancelárie nahradiť vzniknutú škodu, objektívna trojročná premlčacia doba začala v danom prípade plynúť až za rok po poistnej udalosti a nemohla uplynúť skôr, ako X.X.XXXX. Z hľadiska plynutia objektívnej premlčacej doby preto žalobou podanou na súde prvého stupňa dňa 9.11.2011 žalobca svoj nárok na náhradu škody uplatnil včas. Súd prvého stupňa správne uzavrel, že v čase uplatnenia práva na súde neuplynula žalobcovi ani subjektívna premlčacia doba na uplatnenie jeho práva. Subjektívna premlčacia doba je totiž dvojročná a na začatie jej plynutia vždy treba rešpektovať subjektívnu stránku poškodeného týkajúcu sa jeho vedomosti o škode a vedomosti o tom, kto za vzniknutú škodu zodpovedá, pričom treba vychádzať z preukázanej skutočnej vedomosti poškodeného o týchto prvkoch (nestačí len možnosť dozvedieť sa o nich), pretože len vtedy začne poškodenému plynúť subjektívna premlčacia doba.

Žalobca sa o skutočnej dobe dozvedel až z listu žalovaného zo dňa 20.10.2011. Odhliadnuc od uvedeného o tom, kto za ňu zodpovedá sa dozvedel, ako správne uzavrel súd prvého stupňa, až

skončením správneho (priestupkového) konania, t.j. zastavením konania proti nemu, čím došlo k ustáleniu, keďže išlo o vzájomné vypořádanie medzi dvoma prevádzateľmi dopravných prostriedkov z ich stretu (zrážky) a to žalobcu a poisteného A. Z., že za škodu žalobcu zodpovedá len druhý účastník dopravnej nehody A. Z.. K zastaveniu priestupkového konania proti žalobcovi došlo až dňom 11.2.2011, preto aj z hľadiska plynutia subjektívnej premlčacej doby, ako správne uzavrel prvostupňový súd, žalobca svoje právo na súde uplatnil včas.

Kvôli úplnosti je potrebné dodať, že odvolanie žalovaného neobstojí ani v časti, v ktorej poukazoval v otázke premlčania na rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Co/262/2007. V uvedenej veci totiž odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa o zamietnutí žaloby z dôvodu premlčania len proti žalovanej fyzickej osobe v 1. rade - prevádzateľovi vozidla, keďže žaloba proti 2. žalovanému Slovenskej kancelárii poisťovateľov bola zamietnutá z iného dôvodu a to z dôvodu nedostatku pasívnej legitímácie, keďže v čase vzniku poistnej udalosti platila vyhláška č. 423/1991 Zb., podľa ktorej nárok na náhradu škody priamo voči poisťovni nemohol uplatniť poškodený (okrem prípadov uvedených v zákone).

Odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný (§ 212 ods. 1 O.s.p.). Žalovaným uplatnený odvolací dôvod podľa ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. z vyššie uvedených dôvodov nie je daný, preto odvolací súd podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznal, lebo neúspešný žalovaný na ich náhradu nemá právo a úspešnému žalobcovi žiadne preukázateľné trovy odvolacieho konania nevznikli a ich náhradu si ani neuplatňoval.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č.757/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.